

ת"פ 27991/11/14 - מדינת ישראל נגד אחמד עספור, ענאתי דיא אלדין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27991-11-14 מדינת ישראל נ' עספור (עציר) 25 ינואר 2015

ואח'

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אחמד עספור (עציר)

2. ענאתי דיא אלדין (עציר)

הנאשמים

גזר דין - נאשם 2

רקע

1. הנאשם 2 (להלן: הנאשם) הועמד לדין ביחד עם נאשם נוסף (הנאשם מס' 1). ביום 11.12.2014 הורשע הנאשם, על-יסוד הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב-אישום מתוקן כדלקמן: התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); וכן ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1)+(2)+(3) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ביום 6.11.2014, בשעות הצהריים במחנה הפליטים שועפט בירושלים, התאספו עשרות מפגנים ומפרי סדר, תוך שהם מיידים אבנים, יורים זיקוקים וזורקים בקבוקי תבערה לעבר השוטרים שהיו במקום במסגרת תפקידם. כמו-כן, זרקו המתפרעים בקבוקי תבערה לעבר עמדת שמירה במקום וגרמו נזק. בנוסף, שרפו פחי אשפה וצמיגים במקום. באותן נסיבות, נטל הנאשם שלפניי חלק בהתפרעות ויידה אבנים לעבר השוטרים אשר נכחו במקום.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש במסגרת הסדר הטיעון ביניהם, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. נוכח גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות, הוא הופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

3. תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם הוא חיובי. מהתסקיר עולה כי הנאשם הנו כבן 19, רווק, ללא הרשעות קודמות, מתגורר בבית הוריו במחנה הפליטים שועפט, סיים 12 שנות לימוד, ולאחר מכן עבד בעבודות מזדמנות. הנאשם לקח אחריות על מעשיו וביטא חרטה. הוא הסביר את השתתפותו באירוע על רקע היסחפות

והיגררות. להערכת שירות המבחן, אין אידיאולוגיה מגובשת מאחורי מעשיו של הנאשם, והסיכון להישנות עבירות דומות היא נמוכה. המלצת שירות המבחן הנה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, ולהטיל עליו מאסר מותנה וקנס.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה עמדה על חומרת המעשים המיוחסים לנאשם ועל הערכים החברתיים שנפגעו בגינם, ועתרה למתחם ענישה הנע מ- 8 ועד 16 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם הנטען, מאסר על-תנאי וקנס.

מנגד, בא-כוח הנאשם טען כי מתחם הענישה ההולמת נע ממספר חודשי עבודות שירות ועד מאסר בפועל קצר מאחורי סורג ובריח. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של מרשו ועתר להסתפק בימי מעצרו (כחודשיים וחצי) בהתאם להמלצת שירות המבחן.

יוער כי כל צד תמך את טיעונו באסמכתאות מן הפסיקה.

מתחם העונש ההולם

5. על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

בכל הנוגע לערכים החברתיים שנפגעו - נטילת חלק בידוי אבנים לעבר כוחות ביטחון במסגרת התפרעות רבת-משתתפים, טומנת בחובה סיכון ברור לחיים ולגוף של העוסקים במלאכת אכיפת החוק, וכן פגיעה ממשית בסדר הציבורי ובעקרון שלטון החוק. בתי המשפט עמדו לא אחת על הצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני ביצוע עבירות אלה נוכח חומרתן, פגיעתן בסדר הציבורי ופוטנציאל הנזק הגלום בהן.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה שלפניי מלמדת כי מדובר בהתפרעות חמורה במחנה הפליטים שועפט בה נטלו חלק עשרות מפגינים, תוך שהם מיידים אבנים, זיקוקים ובקבוקי תבערה לעבר השוטרים שהיו במקום, וכן מציתים צמיגים ופחי אשפה. הנאשם נטל חלק פעיל באותה התפרעות, בכך שיידה אבנים לעבר כוחות הביטחון. לצד זאת, יש לציין כי למרבה המזל, אין טענה כי מי מהשוטרים נפגע פיזית. כמו-כן, לא נטען כי הנאשם היה רעול פנים (בניגוד לנאשם האחר שהועמד עמו לדין). אוסיף ואציין כי ההתפרעות לא ארעה במקום רגיש במיוחד (כדוגמת הר הבית) או בתאריך בעל ציון מיוחד.

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל במקרים דומים עונשי מאסר הכוללים

רכיב של מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברח.

6. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות כמפורט בפסקה 5 לעיל; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל (ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי י-ם) 48515-02-14 קאווס נ' מדינת ישראל (22.6.2014); עפ"ג (מחוזי י-ם) 41746-02-14 חאמד נ' מדינת ישראל (22.5.2014); עפ"ג (מחוזי י-ם) 45440-10-13 מדינת ישראל נ' אבו מאדי (18.11.2013)).

העונש המתאים

7. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 לא לחוק העונשין. **לחובת הנאשם** שקלתי את חומרת המעשים ואת הצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנותם. **לקולא**, שקלתי את הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן ואת נטילת האחריות על-ידו. עוד ניתן משקל לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי. בנוסף, שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני הסנגור לפניי, וכן את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות (כבן 19) והשתייכותו לקבוצת ה"בגירים-הצעירים" (למונח "בגירים-צעירים" ולהשפעתו על מלאכת גזירת הדין, ראו: ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.2013)). התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם אף הוא חיובי.

בסיום הדברים, אעיר כי עיינתי באסמכתאות מן הפסיקה שהגיש בא-כוח המאשימה הנכבד לגבי רמת הענישה הנוהגת. אני סבורה כי ניתן לאבחן את אותם מקרים מן המקרה דנן, מבחינת טיב המעשים שיוחסו לנאשמים בכל פרשה; גילם של הנאשמים באותן פרשות שהוגשו; קיומו או העדרו של תסקיר שירות מבחן וההמלצה שנכללה במסגרתו; וכן עקרון האחידות בענישה שהשפיע על העונש בחלק מהפרשות אליהן הפנה בא-כוח המאשימה בטיעוניו לפניי.

סוף דבר

8. לאחר איזון בין מכלול השיקולים לחומרה ולקולא, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 3 חודשי מאסר בפועל ויום, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת התפרעות או כל עבירה של תקיפת שוטר מסוג עוון.

ג. מאסר על-תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של תקיפת שוטר מסוג פשע.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן.

עמוד 3

ביהמ"ש מודיע לנאשם 2 כי הוא מוזמן כעד הגנה למשפט של נאשם 1 ביום 15.2.2015 בשעה 12:00 וכי עליו להתייצב לדין. הנאשם מאשר כי הוא מבין את הדברים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' שבט תשע"ה, 25 ינואר 2015, במעמד הצדדים.